

Р Е Ш Е Н И Е

№ 116

гр. Перник, 28.06.2010г.

Административен съд Перник, в открито съдебно заседание проведено на петнадесети, юни през две хиляди и десета година в състав:

СЪДИЯ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

При секретаря Т.М., като разглежда докладваното от съдията Георгиев административно дело № 220 по описа за 2010г. на Административен съд Перник, за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 215 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).

Образувано е по жалба, подадена от Т.Д. *** против Заповед № ДК-02-П-К-12/25.03.2010г. на Началник сектор Перник-при Регионална дирекция за национален строителен контрол (РДНСК) – Югозападен район. Заповедта е издадена на основание чл. 225, ал. 1, вр. с чл. 222, ал. 1, т. 10 от ЗУТ, във вр. с чл. 148, ал. 1 от ЗУТ, с която е наредено да бъде премахнат незаконен строеж, представляващ масивна подпорна стена, находяща се в урегулиран поземлен имот УПИ-Х-880, кв. 31-1 част на регулационната линия с УПИИ-879 и УПИ 878, кв. 31 и II част в УПИ Х-880 и по регулационната линия с УПИ 11-881 и УПИУИ1-888, в кв. 31 по плана на с. Рударци, община Перник. С оспорената заповед е наредено и премахването на строежа да стане от извършителя Т. Миранджев.

В жалбата, както и съдебното заседание, оспорващия поддържа, че заповедта е незаконосъобразна. Твърди се, че стената е изградена в свлачищен район и в терен с изразена денивелация и цели спирането на земните маси и предпазване на сградите. Предназначението и е предпазване на ската от свличане на земни маси. Иска се заповедта да бъде отменена, както и да се присъдят направените по делото разноски.

Ответникът – Началник сектор Перник-при РДНСК-Югозападен район, чрез процесуалния съл представител изразява становище за неоснователност на жалбата. Твърди, че същата е законосъобразна и издадена при спазване на материалния закон. Претендира юрисконсулско възнаграждение.

Съдът, като съобрази данните по делото и доводите на страните, намира жалбата за процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От приложените към административната преписка и допълнително събраните и приобщени по делото писмени доказателства се установява следното:

Община Перник е сезирана с жалба вх. № 09/ТР-7627/29.10.2009г. от Богомил Иванов с доводи за извършващо се незаконно строителство Е УПИ Х--880 и УПИ 11-879, в кв. 31/ по плана на с. Рударци. След извършена проверка и съставен констативен акт, кмета на Община Перник е спрял на основание чл. 222а, т. 1, изпълнението на строеж-масивна подпорна стена, забранил е достъпа до строежа и е задължил собственика, като му е дал срок да извърши укрепителни работи по становище от „Геозащита“. Издал е заповед № 3015/21.12,2009г., която видно от събраните по делото доказателства не е оспорвана и е влязла в сила. При извършена съвместна проверка от служители на сектор Перник при РДНСК и Община Перник на 11.02.2010г. е установен незаконен строеж, наименован „Масивна подпорна стена“. Съставени са констативни актове с №№ ПЗ-/10-3 и ПЗ-10-4 от 11.02.2010г., с които е сложено началото на административно производство по реда на чл. 224, ал. 1 от ЗУТ и чл. 225, ал. 1 от ЗУТ за премахване на строежа. Констативните актове са получени лично от жалбоподателя на 11.02.2010г. и по тях не са постъпили възражения. Съгласно Констативен акт № ПЗ-/10-3, строежът, представляващ масивна подпорна стоманобетонна стена, е с размери дължина-20.8м, височина от 3.00м. до 4.50м. и дебелина 0.25 до 0.65м. в част I и в част II с размери 49м. дължина, височина 3 до 3.80м., дебелина от 0.45-0.65м. до 0.25м.. Стената в част I е изградена на регулационната линия с УПИ 11-879 и с УПИ 878, а стената в част II е по регулационната линия с УПИ 111-881 и с УПИ VI11-888, в кв. 31 по плана на с. Рударци. На окоммерната скица са изчертани така описаните две части на строежа. Строителството е извършено през ноември 2009г. без издадено строително разрешение и без одобрен проект.

Съгласно приложения нотариален акт № 186, т. I, н. д. № 166/2008г., Т.Д.М. е собственик на УПИ IX-880, кв. 31 и на УПИ Х-880, кв. 31 по плана на с. Рударци. Същият е и извършител на незаконния строеж. Констативните актове са съставени в присъствието на Т.Д.М. и са му връчени лично.

Въз основа на тези данни Началник сектор Перник при РДНСК-Югозападен район е издал процесната заповед за премахване на масивната подпорна стена.

Съобщението за изготвяне на заповедта, видно от приложеното известие за доставяне, е връчено на жалбоподателя на 31.03.2010 г., а жалбата против заповедта е депозирана чрез административния орган до Административния съд на 13,04.2010 г., т.е. същата е в срока по чл. 149 от АПК.

При гореизложените факти и в рамките на съдебната проверка, съгласно чл. 168, във връзка с чл. 146 и 169 от АПК, съдът мотивира следните правни изводи:

Оспорената заповед е издадена от Началник сектор Перник при РДНСК-Югозападен район, надлежно упълномощен със Заповед № РД-13-053/26.01.2010 год. на Началника на ДНСК {приложена по делото}, което обуславя компетентността му по смисъла на чл. 225 от ЗУТ. Спазена е и формата на издаване - писмена. При постановяването ѝ не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Извършените от ,органите на РДНСК констатации, материализирани в цитираните по-горе констативни актове, не са оборени в хода на съдебното производство. Съдът приема, че е налице извършен строеж по смисъла на § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ. Същият представлява масивна подпорна стоманобетонна стена. Установи се и не се спори по делото, че стена та е изградена през м. ноември 2009 год, без разрешение за строеж. Процесният строеж не попада в приложното поле на чл. 151 от ЗУТ, както и не отговаря на изискванията на чл. 48 от ЗУТ и чл. 148, ал. 7 от ЗУТ. Към датата на издаване на оспорената заповед, строежът е изграден без изискуемите се строителни книжа и не би могъл да попадне нито в изключителната хипотеза по § 16 от ПР на ЗУТ, нито да бъде деклариран за узаконяване по реда на § 184 от ПЗР на ЗУТ, предвид годината на изграждането му. При липса на регламентирана в ЗУТ възможност за узаконяване след 23.01.2004 г., процесният строеж попада в хипотезата на чл. 225, ал. 1, вр. с ал. 2, т. 2 от ЗУТ и подлежи на премахване по реда на чл. 222, ал. 1, т. 10 от ЗУТ.

Съгласно чл. 225, ал. 1 от ЗУТ, Началникът на ДНСК или упълномощено от него длъжностно лице издава заповед за премахване на незаконни строежи или части от тях, като по смисъла на ал. 2, т. 2 от същата разпоредба, строежът е незаконен, когато се извършва без одобрени инвестиционни проекти и/или без разрешение за строеж. С оглед на това, единственият релевантен юридически факт за материалната законосъобразност на административен акт, издаден на осн. чл. 225, ал. 1, вр. с ал. 2, т. 2 на ЗУТ, е наличието или липсата на строително разрешение, с който факт административният орган се е съобразил. Установява се по безспорен начин, че разрешение за строеж на името на оспорвания няма, а такова е необходимо, по аргумент за противното от разпоредбата чл. 147, ал. 1, т. 5 от ЗУТ и за подпорни стени с височина над прилежащия терен до 2.00 м.

От данните по делото се установява, че жалбоподателят е депозирал в Община Перник искане за одобряване на инвестиционен проект и издаване на разрешение за строеж с дата 23.12.2009г. . По това искане, зидно ст писмо изх. № 09/ТР 9037-3 от 08.01.2010г. приложено по делото, административния орган се е произнесъл, като е мотивирал отказ при условията на чл. 148, ал. 7 от ЗУТ. Отделно от изложеното по делото е представен проект на обект: Подпорни стени в УПИ 1Х-880, кв.

31. Проекта е с отбелязване декември 2009г.. Тези доказателства съдът приема, че са неотнормими към предмета на спора, защото са изготвени след констатиране на незаконния строеж. Също така приема, че установените от вещото лице по назначената съдебно-техническа експертиза обстоятелства отразяват действителното положение на терена, но те са ирелевантни за спора, поради което съдът не следва да ги обсъжда

Налице са предпоставките на посоченото в заповедта правно основание за издаването ѝ, а фактическото основание е в съответствие с посочените от административния орган законови норми. Процесният строеж попада в хипотезата на чл. 225, ал. 1, вр. с ал. 2, т. 2 от ЗУТ и подлежи на премахване по реда на чл. 222, ал. 1, т. 10 от ЗУТ, на каквото правно основание е издадена оспорената заповед. Същата е издадена и в съответствие с целта на закона, тъй като премахването на незаконните строежи е предвидено пряко в разпоредбата на чл. 225 от ЗУТ.

С оглед изложеното, съдът приема, че оспорената заповед № ДК-02-П-К-12/25.03.2010г. на Началник сектор Перник-при РДНСК-Югозападен район е законосъобразна, поради което жалбата против нея следва да се отхвърли, като неоснователна.

Предвид изхода на делото, на основание чл. 143, ал. 3 и 4 от АПК страната, за която административния акт е благоприятен има право на разноски. Жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на РДНСК-Перник-Югозападен район юрисконсулско възнаграждение в размер на 100 лева.

По изложените съображения и на осн. чл. 172, ал. 2, пр. поел. АПК, Административен съд Перник

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата подадена от Т.Д. *** против Заповед № ДК-02-П-К-12/25.03.2010г. на Началник сектор Перник-при Регионална дирекция за национален строителен контрол-Югозападен район.

ОСЪЖДА Т.Д. *** да заплати на Регионална дирекция за национален строителен контрол-Югозападен район Перник сумата от 100 лв..

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд з 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: /п/